

W ŚRODĘ DNIA 10. PAŹDZIERNIKA 1810.

*Dalszy ciąg Wyroku Najasniejszego
Pana względem Urządzenia Admi-
nistracyi żywności dla Woysk Xię-
stwa Warszawskiego.*

*Rewizya magazynow przez Kommissarzy
woiennych.*

Art. 52. Obowiązkiem jest Kommissarzy woiennych, zwiedzać każdego magazyny zwierzebnemu ich dozorowi powierzone i od tego wyłamywać się niemogą, a to dla przeświadczenia się naocznie, iż produkty dla woyska wydane w dobrym są gatunku i przyzwyczajenie utrzymywane, szczególnież zaś dla dopilnowania w dystrybucyi racyow, miary i wagi przepisanej, które to wagi i miary do służby magazynow użyte, Rządowacęchą oznaczone być powinny. Przedmiot ten poleca się szczególniejszej bacności Kommissarzy woiennych.

*Zawiadomienia udzielone Dozorcom ma-
gazynow o sile woyska, które żywić
miały.*

Art. 53. Kommissarze woienni odbierając co miesiąc podług urzędzenia względem popisow Ekt rzeczywistego stanu woyska w ich

okręgu wyłączenie konsystującego; w celu więc zapewnienia zapasow dla tegoż woyska, winni są udzielić Dozorcom magazynow i Oficyalistom pod ich rozkazami będącym, wszelkie potrzebne wiadomości. Gdy zaś Dyktorowi Jeneralnemu podobnych wiadomości sąsięgnąć wypada, na ten czas winien się zgłosić do Ministra Wojny, który mu o sile woyska i stanowiskach zajętych, udzieli tyle objaśnienia ile za potrzebne uzna.

Sposób, jakim wymierzać należy sprawiedliwość woyska skarżącemu się na złe gatunki żywności.

Art. 54. Gdyby się woysko wzbraniało odbierać produkt z magazynow pod pozorem złego ich gatunku, w tedy wybiera srona skarżąca biegłego (expert) jednego, Kommissarz woienny drugiego, a trzeciego Dozorca magazynu, a to końcem dochodzenia wspólnie gatunku produktow. Jeżeli te przez biegłych są uznane za dobre i zdadne do dystrybucyi, na ten czas przynosi srona skarżąca kosztą z tego rozpoznania wyniki. W przeciwnym zaś razie, spadają kosztą na Dozorcę magazynu skoto w tem była tego winna.

*Obrachunki dostarczeń.**Przesłanie Inspektorowi Dywizyjnemu Bordereaux dostarczeń z miejsc konsystencyi wojska.*

Art. 55. Przed dniem dziesiątym wtorego miesiąca, który po upłynionym kwartale następuje, przesyła każdy Dozorca magazynu Inspektorowi dywizyjnemu w podwojnym exemplarzu Bordereaux racyow żywności wydanych w ciągu przeszłego kwartału, wojsku w jego okręgu konsystencyj. Bordereaux te udowodnione być powinny b. n. s. m. totalizowanemi co miesiąc przez strony biorące, stosownie do urzędzenia względem popisow. Takowe zaś Bordereaux odesłane do Dyrekcyi Naczelney, powinny tamże być porównywane z wyjągami lustracyow, korpusow lub oddziałow obrachowanych podług wyż wspomnianego urzędzenia, Officyerow bez korpusow tudzież Empluowanych przy Administracyi wojenney, a okazujące się z takowego porównywania nadebrania, mają być doniesione Ministrowi Woyny, z żądaniem wzrotu ich przez strony nadbierające. Dozorca magazynow, stosować się mają w tych obrachunkach do wzorow przyłączonych do urzędzenia o popisach.

Ogólne Bordereaux Dywizyjne wspomnianego wydatku, ułożone przez Inspektorow, i Dyktorowi Generalnemu są przesłane.

Art. 56. Inspektor dywizyi zgromadziwszy wszystkie Bordereaux Dozorcow magazynowych i Empluowanych pod jego rozkazami będących, winien układać z wydatku żywności, chleba, mięsa oraz furazow, Bordereaux ogólne dostarczeń, wydanych wojsku konsystencyj w obrębie dywizyi. W ułożeniu Bordereaux tego ogólnego, trzymać się

ma wzorow do urzędzenia o popisach złączonych, i przesyłać je z wszelkiemi dowodami, do swego Dyrektora Naczelnego, przed dwudziestym dnem wtórego miesiąca po kwartale, z którego obrachunek jest ułożony. Jeden exemplarz Bordereaux przez magazynierow podany, zaświadczeniem Inspektora stwierdzony być może zwrocony Dozorce magazynow do dalszego rachunkow usprawiedliwienia.

Summaryusz wydatkow dla wojska ułożony przez Dyrektora Generalnego, Ministrowi Woyny jest przesłany.

Art. 57. Dyrektor Generalny zaraz po odebraniu rzeczonych rachunkow, takowe sweryfikuje, i ułoży Summaryusz dostarczeń wydanych dla wojska w całym Xięstwie konsystencyj, stosując się w tej mierze do wzorow przyłączonych do urzędzenia względem lustracyi. Wspomniany Summaryusz przesyła Ministrowi Woyny w dwóch exemplarzach w przeciągu dni pierwszych roku miesiąca trzeciego, następującego po kwartale dostarczeń.

Na poparcie Summaryuszu, dołącza Bordereaux dywizyjne, wyciągi z popisow obrachowanych, bony totalizowane i bony Officyerow bez kommandnych i empluowanych przy Administracyi wojenney, wyszczególniając oraz tych ostatnich.

Rozstrząśnienie rzeczonych Summaryuszow w biurze Ministra Woyny.

Art. 58. Minister Woyny w swem biurze, rozstrząsać może Summaryusze stosownie do Bordereaux dywizyjnych, wyciągów lustracyjnych, i ziąg Kommissarzy wojennych do zapisu bonow przeznaczonych, a przekonawszy się o dokładności tychże Summaryuszow, zaświadczy ostatecznie na dola

każdego ilość, mającą być przyjętą w rachunkach Dyrekcyi, i o tem ją uwiadomi.

Zwrot nadebranych racyow.

Art. 59. Jeżeli przy rozrządaniu rachunkow okazało się, iż korpus lub inna strona biorąca, wzięła racyow nad przepis, na ow czas Minister Woyny zacięł Dyektorowi Jeneralnemu pisow, sby przy pierwszej lustracyi tego korpusu lub strony biorącej, odzyskał na rzecz Skarbu podług cen targowych należności za nadebrane racye, i te do kassy Dyrekcyi wnieść rozkazał.

Dostarczania dla woyska w marszu, na mocy Inwitacyi, i Kommissarzy wojennych, wydane.

Art. 60. Dostarczania w kraju bądź korpusom lub oddziałom, bądź pojedynczo w marszu będących; mają być wydane wedle Inwitacyi Kommissarzy wojennych, w stosunku ilości racyow przy ostatniej lustracyi Podinspektora pisow oznaczonych, i w karcie drożney zapisanych. Rada Admistracyina korpusow lub Kommandant oddziału, albo też strona biorąca, odbywając podróże pojezyczne, obowiązani są umieszczyć udcu wspomnianych Inwitacyow, zakwitowania z odebryanych ilości. Karty strony biorącej pisać nie umie; na ten czas kładzie znaki w obecności dwóch świadkow którzy się podpisują. Dla udziawienia porządku w dostarczeniach dla woyska w marszu będącego, Dozorcy magazynow obowiązani są pod karą, wypisać literami i jak naywyraźniej na karcie drożney strony biorącej ilość racyow wszękiego gatunku, która na mocy Inwitacyi, Kommissarzy wojennych, wydana została.

PRZESŁANIE

Inspektorowi dywizyjnemu Bordereaux dostarczeń dla woyska w marszu.

Art. 61. W pierwszych 15tu dniach mie-

siąca następującego po kwartale, odsyła każdy Dozorca magazynu przedzonemu sobie Inspektorowi dywizyjnemu w dwóch exemplarzach, Bordereaux dostarczeń w okręgu jego dla woyska w marszu będącego, udowodnione Inwitacyi mi Kommissarzy wojennych.

(Reszta po em.)

Z Paryża d. 21. Września.

Z powodu szczęśliwego zwycięstwa Najjaśniejszej Cesarzowej nastąpią wkrótce, jak słychać, modły po wszystkich kościołach państwa.

Xkę Otranto bawi w Aix, gdzie na przyszłość mieszkać będzie.

W poniedziałek ieszle dwór z St. Cloud do Grosbois do Xcia Neufszatelskiego. We wtorek będzie wielkie polowanie, a we środę udadzą się Najjaśniejsi Cesarstwo, którzy trzymali do chrztu nowo urodzonego syna Xcia Neufszatelskiego, do Fontainebleau, gdzie całą ieszleń bawć będą.

Mówią, iż były Król Hollenderski mieszkać będzie we wsi Matki Cesarza Pont nad Sekwaną.

P. Abrial, audytor rady stanu, mianowany został kommissarzem policyi w Lyonie.

Przez nowy wyrok powiększone zostały niektóre artykuły za pozwoleniem wprowadzane.

Z Hiszpanii idzie kilka batalionow robotników okładowych do Antwerpii.

Od woysk naszych w Niemczech przychodzi ciągle wiele urlopników do Francyi.

Sponieczony w Wenecyi z warsztatu liniowy okręt otrzymał nazwisko Riwoli.

Monitor donosi pod 17 Września z Amsterdamu co następuje:

W całej byłey Hollandyi opłaca się pośpieszen po 50 od sta od osadowych towarow. Podług podań wynosi rzeczona opłata do 80 milionow frankow, nie rachując war-

tości skonfiskowanych towarów fabryk Angielskich. Jest to nie mała dla Anglii szkoda.,

Dziennik państwa umieścił pod artykułem z Oerebro naprzód:

Mowę Generała majora Tibell mianą d. 21 Sierpnia 1810 w izbie szlachty zgromadzonej na seym.

" Mei Barone Marszałku Seymu i Mei Panowie deputowani od Szlachty! W chwili kiedy stany królestwa przystępują do obrania nowego Następcy tronu, na miejscu zmarłego, którego stratę optakujemy, niechaj mi wolno będzie przełożyć zgromadzeniu pobudki, które skłaniają mnie do dania w tej mierze osobistego mojego głosu. — Niepodległość królestwa, użyteczne związki zewnątrz, spokojność i szczęśliwość wewnątrz, oto są życzenia, których lud Szwedzki przez Xeia, którego obrat mamy następcą tronu, chce dopiąć. — Nim jednak przystąpimy do tego wyboru, nie od rzeczy będzie zastanowić się nad terazniejszym stanem Europy i związkach z nią Szwecyi. — Kiedy Europa składała się z wielu mocarstw pierwszego rzędu, małe kraje będąc pod ich protekcją i gwarancją, zasadywały się w szczęśliwym położeniu, iż wszystkie te równie wielkie i potężne mocarstwa nie łatwo zgodzić się mogły na projekt zdołbyczy i podziału. Kilka wieków trwał takowy stan rzeczy, aż nakoniec podział Polski zerwał pierwsze ogniwo tego łańcucha. Zdarzenie to powiększyło znacznie mocarstwa wschodnie; Francya lubo nie nie wzięła, nabyła jednak prawa do równego udziału i miała za sobą przykład, który jej dano. Zapaliła się wojna rewolucyjna; wypadkiem jej było, że wielkie mocarstwa starały się wynagrodzić sobie straty kosztem małych. Srebrnie mocarstwa, obawiając się, ażeby kiedyś nie stały za wynagrodzenie, i pod-

suwały się pod jedno lub drugie z wielkich mocarstw. Zmieniło się dawne systema równowagi: nie przeważała się więcej nawzajem małe lub wielkie mocarstwa Europy pomiędzy sobą; trzy tylko dziś znajdują się wielkie mocarstwa, które stoczone swemi sprzymierzeńcami, wydzierają sobie wyłączną przewagę lub przesadzają się w siłach. — W Brytanię położyła wszystkie morza licznymi i prawie niezwykłymi swoimi flottami. Rosya, licząca 40 milionów mieszkańców, rozciąga się od Tornea aż do brzegów Donau. Systema federacyjny Francyi zajmuje całą zachodnią Europę, od Oceanu aż do Niemnu, od przyłądku północnego aż do Kalabryi. Francya, mająca 42 milionów mieszkańców, jest środkiem tego systemu: otaczające ją najbliższe kraje, składają przez związek federacyjny jedno z nią ciało; odleglejsze łączy z nią już przymierze, już związki familii, już jeograficzne położenie lub interes polityczny. — Szwecya znajduje się otoczona od 3 tych wielkich w Europie mocarstw; morza północne i Bałtyckie czynią ją sąsiadem despoty morza; na wschód graniczy mniej więcej podług pory roku z Rosją; na zachód i południe przytyka do Danii, która jest częścią ligi lądowej. Tak będąc położoną i mając tylko 2 miliony mieszkańców, niepodobna, aby spodziewać się mogła utrzymać długo zupełną niepodległość zewnątrz, którą cieszyły się niegdyś małe mocarstwa pod protekcją systemu równowagi. Jest to bardzo nieprzyjemna prawda; lecz nieszczęściem aż nadto widoczna. Nieszczęścia niektórych państw i straty, które ponieśliśmy w nieszczęśliwym rozbieju, z którego wyratowaliśmy się tylko przez wspaniałe usiłowania i rzeźliwość małej liczby ludzi, niechaj nam posłużą za zbawienną naukę, ażebyśmy nie unieśli się podobnym przesądem i nie wtręcili się tym

sposobem w nową przepaść może jeszcze straszniejszą! Szwecya zawarła tylko pokoy z swojemi nieprzyjaciółmi; ale nie uchwyciła jeszcze systematu, któryby zapewniał przyszłą iey niepodległość. Potrzeba więc, aby się oświadczyła; potrzeba, aby uchwyciła się całkowicie jednego lub drugiego z wielkich systemów polityki Europejskiej. W takim położeniu rzeczy najnaturalniejszą przymierze jest z tem mocarstwem, od którego możemy się najwięcej spodziewać, a najmniej obawiać. Wiadomo wszystkim, że takowe mocarstwo nie jest inne, jak Francya. Chcąc tedy wnieść z powagą i nżytkiem do systematu politycznego, którego chwycić nam się wypada, nie widzę dogodniejszego środka, jak obrąć Xcia Francuzkiego na następcę tronu Szwedzkiego. W posagu przynieść nam nieocenione zapewnienie niepodległości królestwa; jego chwata, jego pomysłność nie przestaną nigdy interesować państwo Francuzkie i dom Cesaraki, bo w powiększeniu sił Szwecyi, znajdzie powiększenie sił własnych. Należy tu także zastanowić się nad terazniejszym wewnętrznym stanem naszego królestwa. [Nieszczęścia ostatnich wojsy, straty, któreśmy ponieśli, uciążliwy dług narodowy, różność zdań, wszystko to osłabiło ducha publicznego, i potrzeba mocney sprężyny, dla ożywienia z nieszczęconych umysłów i posławienia Szwecyi na wysokości, z której nigdy zeyść nie była spowlana. Przybycie więc Xcia Francuzkiego, jako następcę tronu Szwedzkiego, otoczonego blaskiem, iakt zwykły towarzyszyć bohaterom Napoleona, podnieście wszystkie umysły i ożywi nadzieie przyszłej szczęśliwości; wzbudzi w nas wielkie zaufanie w własnych siłach, rozpędzi boiszń i uczniemy się nakoniec dosyć mocnemi do uskułeczenia planu zrobionego i rozważonego

przez doświadczoną mądrość. [Wszystkie myśli dążyć będą do jednego celu, to jest przykładania się do wyniesienia oyczyzny naszey do świętego przeznaczenia, na którym kiedyś, nie tylko dla własnego naszego, ale i dla Napoleona interesu staćć powinna. — Nadawożayaa jednowyślność, przez którą głos publiczny przeznacza Xcia Pontekarwo następcę tronu Szwedzkiego, uwalała mnie od wyobrażania tu osobistych jego przymiotów, które wszystkim czynią nadzieie, że kraj będzie dzielnie i stosownie do ustaw rządzooy. Woyny, które Xcie Pontekarwo odbył w Niemczech, we Włoszech i w Polsce zaświadczaą o heroicznym męstwie i wielkich jego talentach wojskowych. Powołany wazaliemder krytycznym na ministra wojay, dla urzadzania na nowo woyska Franpańskiego, byłem sam świadkiem, iakt powszechny sprawiło to mianowanie zapadł tak w woysku, iaktko i we całym kraju, i widziałem własnymi oczyma szczęśliwe skutki krótkiey w prawdzie, ale dzielney jego administracyi. Mianowany będąc ambasadorem przy jednym z największych w Europie dworów, okazał tam w okolicznościach najtrudniejszych taką samą moc umysłu, iakt na placu boiu; jego sprawniwość i przystęp pod czas zarządzania kralem Hanowerskim zjednały mu miłość i przywiązanie wszystkich. Zna więc tok i ruch wszystkich ednog rządu; sprawował bowiem wszelkiego stopnia urzędoy. Własne jego zasługi wyniosły go od najniższego stopnia do godności marszałka. Będzie przeto umiał cenić zasługę wszelkich kiasń i stopni; będzie ia umiał od przypadku rozróżnić. Prosty ie go sposob życia i bez przepychu, uczyni go szacownieyszym w oczach ludu skromnego i surowego, który ceniąc wewnętrzną wartość, nie da się powierzchowności złudzić.

Przyzwyczajony jako prywatny człowiek do oszczędnego użycia wania swoich dochodów, zaprowadzi jako dobry oyciec potrzebną ekonomikę w skarbie nowey swej oyczyzny. Jedynastoletni jego syn zapewnia nam następstwo, i pomnaża nasze nadzieie; dobre przymioty młodego tego Xięcia każą się pewnie spodziewać, iż wstępować będzie w ślady swowego oyci. — Stuszne przywiązanie do wolney naszej konstytucyi sprawie może na chwilę obawę, ażeby Xzę mocne za sobą mający plesy, nie uczynił w niej jakowey odmiany; lecz konstytucya nasza oddana Królowi bez najmniejszego podziału władzę wykonawczą, nie ma zatem przyczyny obawiać się jej zwałenia. Wielki Prawodawca, który utworzonym przez siebie krajom nadał zupełnie podobne do naszej konstytucye, który do krajów dawniej despotycznie rządzonych w rowadził wolne konstytucye, nie mógł patrzeć na podobną odmianę, dążącą do ograniczenia praw, które z dobrej woli nadał innym ludom; wreszcie nie ma przykładu, żeby się mieszał do obcego rządu, zdobyte jedynie przez niego narody odebrały z rąk jego nowe konstytucye swoje. Nadto przyszły Następca tronu starać się nieochybnie będzie pozyskać miłość narodu, a tey inaczej pozyskać nie może, iak przez uszanowanie praw i ustanowien, o których utrzymanie lud bardzo jest troskliwy. Wiadomo przez tego, iż Xiężę Pontekorwo w wszystkich czasach był zapalonym obrońcą zasad wolności, które drogą są zawsze wolnemu ludowi. — Wode, okręty tyś wawrzynami, nie ma potrzeby pragnąć wojny, ażeby z tego względu stał w historii. Znać owszem wszystkie okropności wojny by nayszczęśliwszey unikać tego wszystkiego będzie, eoby nadwerżzyć mogło pokoy tak potrzebny do zagojenia głę-

bokich ran naszych. Ale jeżeli granice nasze napadnione zostaną, eo za świetna nadzieia dla nas w oyczyzny widzieć się prowadzonymi przez bohatera tak doświadczonego i tak przyzwyczajonego do zwycięzwa! Na owczas, pokładając zupełne zaufanie w oycowskiej staranności rządu i pewni szczęśliwego wypadku w boiu, obrońcy nasi garnąc się będą pod swoje chorągwie. — Oto są pobudki mi, w moc których daię głos, aby JO. Xiężę Jan Chrzciciel Juliusz Bernadotte, Xzę Pontekorwo, obrany był następcą tronu Szwedzkiego, pod warunkami zawierającymi się w propozycyi J. K. Mci.

Potem następujący jeszcze niewiadomy
Akt obrania Xcia Jmci Pontekorwo:

"Nizey podpisani stany królestwa Szwedzkiego, Hrabowie, Baronowie, Biskupi, reprezentanci szlachty, duchowieństwa, mieszczan i włościan, zgromadzeni na terażieyszy nadzwyczajny seym do miasta Oerebro, czyniemy wiadomo: Ze gdy Królewicz Jmć Karol August, Xzę Sleswicko-Holsztyńsko-Sonderburg-Augustenburg, obrany następcą tronu Szwedów, Gotów i Wendów, bez męskiego potomstwa zszedł z tego świata, i sądząc, że jest naszym obowiązkiem zapobiedz i odwrócić niebezpieczeństwo, które zagroziłoby mogło niepodległości i spokojności państwa, iako też prawom i przywilejom jego mieszkańców z powodu ogłoczonego tronu i następnego wyboru; wykonywając oraz prawo, które nam 94 artykuł konstytucyi d. 6 Czerwca 1809 nadał i w takowym przypadku nową dynastją obrał nakazem; z tego więc powodu i zważywszy, iż JO. Xiężę Jan Chrzciciel Juliusz Bernadotte, Xzę Pontekorwo, obdarzony jest cnotami i przymiotami, które sprawiedliwą czynią nam nadzieję, że pod panowaniem tego Xcia pewnymi być może-

my dobrego rządu i szczęśliwości, owoc konstytucyjnego, dziełnego i dobroczynnego rządu; przeto my stany królestwa Szwedzkiego na propozycją Najasniejszego panującego teraz u szego Króla i pod warunkiem, ażeby wspomniany Xzę przed prz. byciem na ziemię Szwedzką Ewangelicznie Luterską religią przyjął i przygotowany od nas rewers podpisał, ubraliśmy dobrowolne i jednomyślnie wedle przepisów konstytucyi za nas i naszych następców, J. O. Xcia Jana Baptyście Juliusza Beradotte, Xcia Pontekorwo, na godność Królewicza Następcy tronu Szwedzkiego, ażeby po śmierci teźniejszego naszego Monarchy (któremu dać Boże najdłuższe życie) nad Szwecyą i należącemi do niej krajami i panował, jako Król był koronowany i przyjęć wierności odebrał, nakoniec rządził krajem wedle brzmienia konstytucyi pod d. 6 Czerwca 1809 i innych tak kardynalnych, jako i osobnych praw, stosownie do rewersów, które J. Królewicz wska Mość teraz i wstępując na tron podpisał. Oddajemy niemniej następstwo tronu potomkom płci męskiej J. Królewiczowskiej Mci w porządku naszymi ustawami przepisany. My stany Królestwa Szwedzkiego uchwalając iak wyżej, podpisujemy niniejszy akt wyboru i pieczęciami z twierdzamy. Działo się w Oerebro d. 21 Sierpnia 1810.

(Tu następują podpisy.)

Z Londynu d. 11. Września.

(Z Monitora.)

Nie potwierdziło się, iakoby część flotylli Bulońskiej na morze wyszła, i wiemy, iż wychwalana ta flotylla nie jest teraz uzbrojona.

Wojsko Francuskie znajduje się, podług prywatnego listu z floty Oportskiej, o 50 tyłko mil Angielskich od Oporto, i oczekiwane

tam było od dnia do dnia. Prawie wszystkie kupey i znaczniejsi mieszkańcy opuścili to miasto. Wojskiem Portugalskim dowodzą powiększanej części Angielscy officerowie, dobrze jest ćwiczone i wielkie w nim pokładają nadzieie.

List od brygady Jenerała Hill pod d. 13 Sierpnia z Kastel-Bianko wyraża: " Wojsko nasze odbiera tylko z koniecznych potrzeb, so m'commissioner at dostarcza. Nie dostanie tu ani kawałka chleba, ani funta cukru, i za ledwo mieć można cokolwiek żywności dla koni. Z dywizyi naszej umarło w drodze 17 ludzi, ponieważ ledwo 7 godzin mogliśmy wypocząć. "

Margrabia Wellesley polecał do Ramsgate, gdzie najął dom na dwa miesiące.

Pułki 79ty i 94ty opuścili Kadyx, udając się do Portugalii.

Z Celeriko pod d. 21 Sierpnia piszą:

" Główna kwatery wojska Angielskiego znajduje się tu teraz. Wojsko jest zupełnie zdrowe i ochocze. Masena trudni się skupieniem swej sily i zdaje się gotować do stoczenia walnej bitwy przed nadejściem słotnej pory, która równie dla wojsk naszych, iak dla jego byłaby szkodliwą. Lord Wellington czyni z swej strony potrzebne przygotowania do oparcia się grożącej burzy, iakakolwiek ona będzie. W stanowisku, które teraz zajęliśmy, jazda nieprzyjacielska nie będzie mogła działać. Bagnetem tylko mogłby nieprzyjaciel na nas uderzyć; lecz w tym gatunku oręża jesteśmy równie iak on mocnemi. "

Jazda przedniej straży wojska naszego w Portugalii zawsze ma się na ostrożności; 38 nosy nie rozbiegają się już officerowie i żołnierze pułków huzarów i dragonii. Wojsko nasze spodziewało się, iż w dniu urodzin Napoleona atakowane będzie.

W kawiarni Loyds przybito następującą wiadomość:

"Podług doniesień z Bałtyckiego morza zdaje się, iż wojska Francuzkie osadziły d. 23 p. m. Gdańsk, i że wyszło stamtąd 7 korsarskich szalup przeciw Angielskim okrętom.,

Przybyły nie dawno z Hollandyi podróżny zaprzecza co to nie dawno o opłacie po 56 od sta od osadowych towarów rozgłoszone, i zapewnia, iż opłata ta do 30 milionów funtów szterlingów wyniesie.

D. 8 przy był pocztowy statek Lady Francis z listami i podróżniami z Gotesburga do Harwich. Przy jego odplynieniu znajdowało się tam około 300 do Anglii (*) przeznaczonych z towarami statków, które nasamitrz miały kotwicę podnieść. Inną flotą z 200 złożoną żaglow, oczekiwała w tymże porcie pomyślnego wiatru, dla udania się pod zastonę na morze Bałtyckie.

W Petersburgu skonfiskowano 59 statków z ładunkiem, który składa się z 4659 beczek cukru, 66 beczek rumu, &c.

W nocy na 26 Sierpnia wszczął się w więzieniu Dartmouth rokosz; który uspokojono tylko dniem bieżącym do więźniów. Wielu z nich zostało rannych, a jeden Francuzki żołnierz zabity.

W ostatnią niedzielę mieli deputowani z Karykas audyencyą pożegnania u Margrabi Welfesley, a wczoraj poiechali do Portsmutu, dla wsiadzenia na okręty. Deputowani z Buenos-Ayres i Jeneral Miranda mieli także u niego audyencyą.

W 36 pułku, który stajduje się teraz w Gibraltarze umiera ciągle wiele ludzi na zaciężną chorobę w Walcheren.

Od 15 Lipca do 7 Sierpnia przeszło do Hiszpanii przez Bordeaux 26,000 wojsk.

W Mefsynie ogłoszony został pod d. 4 Lipca dzenny rozkaz wojsku Angielskiemu, iż wszystkie rekwizycye dla wojska dzieć się mają przez władze rządowe, iż wszystkie żywności zaraz będą zapłacone, iż nieprzyjacieli, jeżeliby się poważyli wylądować, dziecinie będzie przyjęty, i że groźby jego wzgardę tylko wzbudzią.

Z Amsterdamu d. 25. Września.

Słychać, iż byłe królestwo Hollenderskie podzielone jest wyrokiem Cesarzkim pod d. 17 Września na departamenta następujące:

1. Departament Zuyderzee, głównem miastem jest Amsterdam.
2. Uycia Mozy, głównem miastem Haga.
3. Uycia Szaldy, głównem miastem Middelborg.
4. Uycia Renu, głównem miastem Herzogenbusz.
5. Wyższej Jsseli, głównem miastem Arnheim.
6. Uycia Jsseli, głównem miastem Zwoll.
7. Fryzyi, głównem miastem Leeuwarden.
8. Zachodniej Emsy, głównem miastem Grevinge.
9. Wschodniej Emsy, głównem miastem Aurich.

Większa część bytego królewskiego sekretaryatu, królewska drukarnia i inne kancelarye udadzą się w tych dniach do Paryża.

Mówią, iż rząd bytego królestwa Hollenderskiego powierzony zostanie od nowego roku 1811 Wielkorządcy z familii Cesarzkiej.

Dotychczasowe podatki w Hollandyi mają jeszcze w roku przyszłym być wybitane.

(*) Przepisek Monitora. Zaledwo możemy temu doniesieniu wierzyć, gdyż przeciwi się osnowie traktatu pokoju między Francją i Szwecją. Z tem wszystkim douszczają Roskoi, Wismar i morza Bałtyckiego, iż port Gottenburški otwarty jest dla Angielskich okrętów, co przypisać jedynie należy interesum, które tam poniekąd zachodziło. Narod Szwedzki jest nadto uczciwy, ażeby nie miał dopełnić obowiązków, które na siebie przyjął.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 10. PAŹDZIERNIKA 1810.

Z Warszawy d. 6. Października.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W pałacu Naszym w Dreźnie dnia 22
miesiąca Września 1810.

FRYDERYK AUGUST,

Z Bożej łaski Król Saski, Xiążę War-
szawski. &c. &c.

W skutku Dekretu Naszego pod dniem 28
Lipca r. b. stanowiącej jenerałną dyrekcya
żywności dla wojska Naszego Xięstwa War-
szawskiego, misouieny D. rektorem Je-
ralnym żywności dla tegoż wojska, U. Józefa
Hrabie Wielhorskiego, Radcę w Radzie Na-
szej Stanu, kóten urządowanie swie niod-
włocznie obezwie, i onaż podług przepisow
rzeczonego Naszego Dekretu 28 Lipca spra-
wić ma.

Dopełnienie ninie szego Dekretu i onegoż
ogłoszenie, Naszym Ministrom Sprawiedliwo-
ści, Spraw Wewnętrznych i Woyny w czym
do krórego należeć ma, zalecam.

(Podp.) Fryderyk August.

(L.S.) przez Króla

Zgodno z oryginałem *Ministr. Sekr. Stanu.*

Felix Lubieński, Stanisław Breza.

Minister Sprawiedl. Zgodno z oryginałem

(L.S.) *Minister Sekr. Stanu*

Ant. Józefan, Sekr. Gen. Stanisław Breza.

Minister Skarbu

Uwiedomia Publiczność, iż w Departa-
mencie Płokim okazały się weyrkulacyi fał-
szywe czerwone złote Hollenderskie pod ro-
kiem 1771, łatwo mogące być od dobrych
rozpoznane, gdyż są blade, i daleko mający
wagę; mają dźwięk wcale niewłaściwy złotu,
i litery napisu siodney i z drugiey strony są
bardzo niewyraźne. Kżdy ma się obronić
przyymowania takich czerwonych złotych, a
osobę, która by je weyrkulacya posażać checia-
ła, ma wskazać władzom miejscowym do
przyaresztowania, i wyprowadzenia indaga-
cyi. Dan w Warszawie d. 30 Września 1810.

A. Potocki. M. P. Zastę. M. S.

Z Radomia d. 28 Września.

Dnia 21 b. m. o godzinie 9-ey w wieczór
przybył do naszego miasta JW. Stanisław Po-
tock, Senator Woiewod., Prezes Rady Stanu i
iaby Edukacyney. Srażwszy na miejscu,
wyśiódł do domu JW. M. Tachowski ego Prefe-
kta Departamentu. Mieszkańcy przejęci rado-
ścią z przybycia tak wielkiego męża, oświecili
natychmiast swoje domy, które w poźną noc
miły widok sprawiły. Szczerdłney dom
JW. Straza, Prezesa Trybunału rzęsiłto i
gułównie oświecony z cyfrą JW. Stanisława
Potockiego wszystkich na siebie zwracał o-

czw. Niezaintern o godzinie 8mej z rana zebrane wszystkie władze do domu JW. Prezesa Rady Stanu, oddały mu cześć jego dostojności przyzwoitą. W tych towarzystwie zwiędził JW. Woiewoda wszystkie miejsca znaczniejsze, informując się od JW. Prefekta Departamentowego i innych przytomnych o stanie miasta, który JW. Małachowski, jako czuły i dobry gospodarz i rządcą nie tylko miasta, ale i całego Departamentu, przeżył, opisać i opowiedzieć nie zaniedbał. Gdy przyszedł do sali Trybunałskiej, od JW. Strazsa Prezesa Trybunału, męża znakomitego cnotą, nauką i zasługami w oyczynie, piękną i do okoliczności stosowną mową był powitany, na którą z zwykłą wymową, uprzejmością i dobrocią odpowiedzieć raczył. Pozem W. Wnorowski, Pisarz Trybunału uchwałę tego Trybunału na ten dzień przybycia JW. Prezesa Rady Stanu i Ministrów sporządzoną przeczytał, a JW. Prezes Trybunału JW. Prezesowi Rady Stanu dla pamiątki wieczny stał do podpisu podał. Która to uchwała słowo w słowo tu się przyłącza:

Trybunał Iwszey Instancyi Depar. Radom.
Przytomni:

Michał Odrowąż Strasz, Prezes.

*Ignacy Miłkowski, Jędrzey Rafałowicz,
Kazimierz Popiel, Sędziowie.*

*Mogilnicki, Jędrzey Szeligowski, Assessorowie
Franciszek Wnorowski, Pisarz.*

(Pod.) *Michał Odrowąż Strasz, Prezes.*

(Pod.) *Wnorowski, Pisarz.*

Działo się w Radomiu w domu na poświęcenie Sądowe tymczasowo przeznaczonym, na Sessyi Sądowej Trybunału Iwszey Instancyi Departamentu Radomskiego d. 22 Września 1810 roku.

Gdy Trybunał szczęśliwej kolei zdarzeniem odbiera ten chlubny i wysoki dla sie-

bie zaszczyt, że w miejscu pełnienia obowiązków swojego urzędowania ma honor oglądać szanowną Osobę JW. Stanisława ze Złotego Potoka Potockiego, Senatorsa Woiewodę Xięstwa Warszawskiego, Prezesa Rady Stanu i Ministrów, Orderow Orła białego, S. Stanisła i Legii honorowej Kawalera, nie może iak tylko z uczuciem najwyższej radości temu Mężowi do cnot i zasług w oyczynie poprzedników swoich, wysokimi własnościami i czynami swemi świetnego przydającego mu blasku, ałożyć w tym przybytku spraw edliwości hold naysposobniejszego uwielbienia i uszanowania. — Pomimo szczęścia i ukontentowania osobistego, uważa Trybunał, że bytność w tej świątyni Srawiedliwości tego w ekiego w narodzie Męża, w gólności dla składu Trybunału, a następnie dla obywatelów pod rozsądzenie jego przychodzących, osobne przynosi pożytki. Nie będzie się wazył Sędzia wyrzec niesprawiedliwości w tym miejscu, gdzie duch tego Męża, Magistratury prawodawczej mądrego i sprawiedliwego Naczelnika, samą tchnął prawdą. — Sądzi Trybunał za słusność i potrzebę, ażeby ta chlubna i pożyteczna bytność, pamiątkę wieczney, w Xięgach swego Trybunału zachować się mającey, podaną została, i dla tego ten akt uroczysty urzędownie sporządziwszy, uprasza JW. Stanisława Potockiego, Senatorsa Woiewodę, Prezesa Rady Stanu i Ministrów, Orderow Orła białego, S. Stanisława i Legii honorowej Kawalera, ażeby go za hold uszanowania przyjąć, i podpisem szanowney swej ręki zaszczycić raczył.

Zadosyć czynię woli zacnych współobywateli jedynie w dowód powierności moiej na ich łaskawe powołanie, wieczney wdzięczności i najwyższego poważania moiego.

(Pod.) *Stanisław Kosiłka Potocki,
S. W. P. R. S. i Min.*

Wypis niniejszey kopii iako zgodny z Oryginałem zaświadczam. — W Radomiu d. 26 Września 1810 roku.

Puacz Iszy Arch:

Odwiedziwszy JW. Prezes Rady Stanu Trybunał, wszystkie momenta swoje przepecał dla dobra Departamentu Radomskiego, wchodząc w edukacyą młodzieży, poprawienie losu obywateli miasta Radomia, zapewnienie lokacyi Trybunału, w szczególności zbliział się dla dobra każdego mieszkańca. D. 23 w dzień uroczyłty niedzielny znajdował się na mszy wotek wey, pod czas której wszystkie władze były przytomne. Gdy wyszedł z kościoła na rynek miasta, piękne wotko pułku 1550 porządnie uszykowane, z ręcznie bronią robące i defilujące, oddało mu należyte honory. Tak przez 35 godzin w Radomiu zostając, od wszystkich najmiley oglądany, z czułem pożegnaniem od obywateli o godzinie 4tej po południu, przy odgłosie dzwonow, wystrzałach z moździerzy, paradzie wojska i cechow, z odprowadzeniem JW W. Prefekta i Prezesa Trybunału Departamentowych odjechał.

Z Budy d. 20. Września.

Gdy rozpuszczona od niejakiego czasu pogłoska, że bankocetle mają być stęplowane, sprawiła, iż w wielu miejscach nie chciało brać bankocetli, przeto z wyraźnego rozkazu J. C. K. Mei dla uspokojenia publiczności ogłaszają się rzeczona pogłoska zupełnie za zmyśloną.

Z Salzburga d. 19. Września.

Nakoniec został los nasz rozstrzygnięty.

Wczoray wydał Intendant naszej prowincyi, P. Thomas, pismo do królowey administracyi, podług którego Saiburg, Berchtolsgaden, Inntiertel i ustąpiona ostatnim traktatem Wiedeńskim część Hausrüku przyłączone do korony Bawarskiej zostały. Królewicz Następca Bawarski mieszkać na przyszłość každy zimy będzie w Salzburgu.

Z Neapolu d. 8. Września.

Królowa miała onegdaj z rana niewczesny połóg; spodziewają się jednak, iż smutny ten przypadek nie ściagnie złych skutkow na iey zdrowie.

Z Królewskiego obozu w Piale nie nadeszły żadne nowe doniesienia.

Wszystkie będące jeszcze w portach Neapolitańskich okręty, a bez których obeysdz się można, ocedrały rozkaz udania się do Kalabryi i oczekowania tam dalszego rozkazowania.

Z Frankfortu d. 24. Września.

D. 14 b. m. była Królowa Szwedzka przybyła do Darmstadt.

Onegdajszego dnia przejechał przez miasto nasze Hrabia Barowski, poseł Króla Jmci Saskiego przy dworze Hiszpańskim.

Dnia 8 i 9 Października 1810.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Kleparzu sprzedawanych.

	Przednie.		Srednie.		Poślednie	
<i>W bankocetl:</i>	<i>Złp.</i>	<i>gr.</i>	<i>Złp.</i>	<i>gr.</i>	<i>Złp.</i>	<i>gr.</i>
Korzes Pszenicy	92	—	84	—	80	—
— Zrta	72	—	68	—	66	—
— Jeczmenia	44	—	40	—	36	—
— Grochu	50	—	48	—	44	—
— Owasa	32	—	30	—	28	—
— Jaziel	116	—	112	—	100	—
— Rzepaku	76	—	72	—	68	—

D O N I E S I E N I A.

Rada Szkoły Główney Krakowskiej ogłasza, iż Katedra Literatury Polskiej, Łacińskiej i Francuskiej w tuteyszej Szkole Główney z pensyą 6.000 zł. pol. wskuie; ktoby sobie życzył być Profesorem tej Katedry, stosownie do warunkow już ogłoszonych przez Gazety, ma się zgłosić w przeciągu sześciu tygodni do tuteyszej Szkoły Główney. Oczem se Nlecentis Rady Szkoły Główney mam honor uwisadomić. W Krakowie d. 21 Września 1810 r.

X. Felix Jaroński, S. T. D. P. F. Z. S.

Prezes Trybunału Cywilny Izey Instancyi Departamentu Krakowskiego uwiadomianym będąc przez rapporta od podsędków Powiatowych odebrane, o niestawieniu się na miejscu swego urzędowania osob do tychże powiatów nominowanych, którym już dekreta nominacyi dorężyć nie zostały, wzywając niniejszym pomienionych Urzędników, aby w przeciągu dni 14 przed właściwym Sądem Pokoju się stawili, a ci którzy z wykładanym przed Trybunałem przytoczonym uzędowey się nie wywiada, takową przed Sądem Pokoju złożyli i urzędowanie swoje tem równiey rozpoczą, gdyż inaczej jako uchybiający przytoczonym obowiązkom uważani i JW. Ministrowi spraw liwskich doniesieni będą, oraz skutki tej opieszałości sami sobie przysądzić będą musieli. Dnia w Krakowie dnia 11 Września 1810 roku.

Nikorowicz.

Matakiewicz.

Trybunał Cywilney Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego.

Pa wysłuchaniu wni sku Ur. Prokuratora Królewskiego, wszystkim interesowanym wiadomo czyni, iż ekspedycye bywszego Sądu Szlacheckiego Krakowskiego, które dnia rozwiązanego urzędowania Komorników, stronom przyzwzoitym doręczone być nie mogły Ur. Pisarszawi Trybunału tego Sytkowskiemu oddane zostały, do którego po odebranie tychże, strony interesowane zgłosić się mają i takowe za opłaceniem Stępla i Taxy odebrać będą mogły. W Krakowie d. 13 Września 1810 roku.

Jozef Nikorowicz.

Matakiewicz.

Z mocy zlecenia Trybunału Izey Instancyi Departamentu Krakowskiego pod d. 22 Września r. b. następnego, odbywać się będzie przed niżej podpisanym Notaryuszem w mieyscu zamieszkania jego w Krakowie pod Nrem 84 na Podelwiu w ulicy Grodzkiej licytacya publiczna pozostałych po ś. p. Hausnerze kupcu tutejszym towarów znanych pod imieniem bogatego kramu zaraz za gotowe pieniądze w srebrney monecie, jako to szkatow, szalów, półszalów, kalamajek, galonków jonych rzeszy temu gatunkowi handlu właściwych. Delegowany Notaryusz do uskutecznienia rzezonoy licytacyi, wzywa życzących kupna pomienionych towarów na dniu 20 Października r. b. na godzinę 9 z rana w mieyscu zamieszkania swego znajdują ulicy wyżey wyrażonego. Działo się w Krakowie d. 9 Paździe. 1810.

Andrzej Markiewicz, Notaryusz Depart. Krak.

Dziedzic miasteczka Modrzeiowa, leżącego w Departamencie Krakowskim, w Powiecie Okuskim, nad granicą samą Szląską, Nay. Króla Pruskiego, które niegdyś za czasow Rządu Polskiego handlem kwitnęło, i teraz przez szczęśliwe złączenie w jedno ciało Obywateli i mieszkańców tego z Departamentu do tego jest usposobione uwiadomia Szanowną Publiczność, a wyszczególnie, kupców i handlujących w uczciwym sposobem, jakiego bądź narodu i religii, o Najtaskawszey Łasce Najjaśniejszego Fryderyka Augusta, Króla Saskiego. Xiążęcia Warszawskiego, iż ten nie tylko potwierdził dawniejsze przywileje, temuz miasteczku służące, ale dotychczas jeszcze wolne ta gi, przeznaczając na nie jedyn dzień każdego tygodnia. W tymże miasteczku odbywać się będą następujące Jarmarki: 1) w Niedzielę pierwszą po Nowym Roku; 2) w Niedzielę ostatnią Mięsoupułu; 3) w dzień S. Kazimierza; 4) w Niedzielę Białą; 5) w Niedzielę przed S. Janem Chrzcicielem; 6) w Niedzielę po w Niebowzięciu Najświętszey Panny Maryi; 7) w Niedzielę po S. Michale; 8) w Niedzielę po SS. Szymonie i Judy Apostołach; 9) w Niedzielę przed S. Anzylem. Targi zaś każdego tygodnia w dni ezwarłkowe całego roku z wola. ścia sprowadzenia, nie tylko bydła rogatego lub nierogatego, ale oraz wszelkich towarów, jakiegokolwiek bą ż gatunku; przyzem Dziedzic tegoż miasteczka oświadcza, iż przybyli kupcy, będą na jarmark, bądź na targ, od wszelkich opłat, pod nazwą skiem targowego wolności bądź, oraz wszelkie bezpłacenstwo w odrobnie ich towarów zaręcza, tudzież na pustych placach przyhyłem kupcom lub frybrykanom oświadcza wyświwie mieszkania z przyzwzoitem zabudowaniem, uwolniając ich od wszelkich danin do lat tyłu, ile Rząd dla własnych pożytków zabezpieczył; jako to do lat sześciu.